

Arrest

nr. 322 486 van 26 februari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 21 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS, die loco advocaat C. VAN CUTSEM verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België op 30 mei 2021 België binnenkwam als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 31 mei 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 6 mei 2021 werden verzoekers vingerafdrukken in Slovenië geregistreerd (Eurodac).

1.3. Op 31 augustus 2021 kreeg verzoeker een voogd toegewezen gedurende zijn minderjarigheid. Deze werd van rechtswege beëindigd in juli 2024, omdat verzoeker meerderjarig werd.

1.4. Op 21 december 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 22 december 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 31/05/2021

In het kader van je verzoek om internationale bescherming werd je op 6 januari 2023 van 14.07 uur tot 18.00 uur en op 17 mei 2023 van 09.07 uur tot 11.55 uur gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te Brussel. Je werd daarin telkens bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is en je voogd, mevrouw B.F. was voor de volledige duur van beide persoonlijke onderhouds aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, van Pathaanse origine en soennitisch moslim te zijn. Je bent in 2006 geboren in Zarbat Aminabad, gelegen in het district Asmar/Bar Kunar van de provincie Kunar waar je ook je hele leven hebt gewoond. Je vader is A.A. en je moeder is K.A. Op heden verblijven je vader en je twee broers G. en O. in Iran. Je moeder verblijft momenteel samen met je broer Gu. en je drie zussen in Jalalabad.

Je vader werkte in het districtshuis als verantwoordelijk voor de post en telecommunicatie. Je grootvader werkte als bewaker van een zendmast behorende aan de firma Salaam. De taliban wilden dat je vader hen kopieën zou sturen van de post afkomstig van of voor de overheid doch je vader kon hiermee niet akkoord gaan en weigerde. Vervolgens bedreigden de taliban met een brief zowel je vader als grootvader en eisten van hen dat ze zouden stoppen met hun jobs, doch zowel je vader als je grootvader bleven verder werken. Vervolgens hebben de taliban je vader en grootvader een tweede keer per brief bedreigd en lieten ze weten dat ze je vader en grootvader om het leven zouden brengen omdat ze niet waren gestopt met hun werkzaamheden. Hierna bleef je vader op zijn werk in het districtshuis. Je grootvader bleef op post als bewaker bij de zendmast.

Op 20/05/1399 (Afghaanse kalender, 10/8/2020) deden de taliban een aanval op de zendmast die je grootvader bewaakte en je grootvader werd door hen doodgeschoten. Op dat moment waren ook overheidstroepen in de omgeving aanwezig en zij beschooten de taliban. Hierbij kwam een talib om het leven kwam en de taliban beschuldigden jullie ervan het leger ingelicht te hebben. Diezelfde nacht ben je met je hele gezin naar je maternale oom in Wosi/Osee, eveneens gelegen in het district Asmar van de provincie Kunar, gevlucht waar jullie een tijdje verbleven vooraleer allen samen Afghanistan te ontvluchten.

Via Iran reisden jullie naar Turkije doch aan de grens werden jullie onder vuur genomen door de Turkse politiediensten en je raakte gescheiden van de rest van je familie. Jij kon verder reizen maar je familie werd gedeporteerd naar Afghanistan. Na terugkeer in Afghanistan verbleven je ouders, broers en zussen opnieuw korte tijd bij je maternale oom in Osee. Zelf reisde je via Griekenland, Servië, Oostenrijk, Slovenië – waar je vingerafdrukken werden genomen - Italië en Frankrijk tot in België waar je op 30 mei 2021 een negental maanden na je vertrek toekwam.

Op 31 mei 2021 heb je een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer vrees je gedood te worden. Na de val van de regering, wanneer de taliban aan de macht kwamen, wilde de familie van de omgekomen talib wraak nemen voor diens dood tijdens de aanval op 20/05/1399. Daarnaast werkte je patronale oom voor de drugbrigade. Hij is zo'n drie tot vier jaar geleden een natuurlijke dood gestorven maar de drugsmokkelaars die indertijd door je oom werden gearresteerd, willen eveneens wraak nemen op je familie.

Na de val van de overheid verhuisde je familie uit angst naar Jalalabad waar ze ondergedoken leefden en vervolgens zijn je vader en twee broers eind 2022 naar Iran verhuisd. Je moeder, zussen en je jongste broer bleven eerst ondergedoken in Jalalabad en zijn vervolgens ook naar Iran getrokken.

Ter staving van je verzoek om internationale bescherming leg je volgende documenten neer: een kopie van je eigen taskara; een kopie van de taskara van je vader, een kopie van je schooldocument en van je vaccinatiekaart voor. Voor wat betreft het werk van je vader leg je een kopie van een kaart van het ministerie van financiën van je vader; een kopie van een kaart van het ministerie van communicatie van je vader; een kopie van de bankkaart van de Kabulbank van je vader, een kopie van een overheidsdocument betreffende het werk van je vader en kopieën van drie certificaten van je vader van je vader voor. Inzake je patronale oom leg je een kopie van zijn dienstkaart; een kopie van een document betreffende een opleiding van je oom; een kopie van een document betreffende het werk van je oom; een kopie van een document betreffende het werk van je oom van UN Office on drugs en Crime en een kopie van een foto waarop je oom te zien is, voor. Inzake de problemen die jullie kenden in Afghanistan leg je een kopie van een bevestigingsbrief van de districtsraad van de mails; een bevestigingsbrief van het hoofd van het districtshuis; een kopie van het districtshuis betreffende het overlijden van je grootvader; een kopie van een brief van je moeder gericht aan het districtshuis; een kopie van een foto waarop de zendmast te zien is; een kopie van een certificaat van het

werk van je vader vergezeld met een foto van de zendmast; een kopie van een foto van de zendmast; een kopie van de foto van de zendmast; een kopie van een bericht van 'BBC Pashto' inzake de dreiging van de taliban naar de firma Salaam, een kopie van de eerste twee dreigbrieven van de taliban en een kopie van de twee volgende dreigbrieven van de taliban voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je enerzijds de familieleden van de talib die is omgekomen naar aanleiding van de aanval van de taliban op de telecommunicatiemast die door je grootvader werd bewaakt en waarbij ook je grootvader het leven liet en anderzijds vrees je de drugsmokkelaars die eertijds door je oom als officier binnen de politie achter de tralies waren verdwenen (Notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 6 januari 2023, CGVS I, p. 18 & notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 17 mei 2023, CGVS II, p. 5). Na grondig onderzoek van je verklaringen, van de concrete en actuele situatie in je land van herkomst en van alle elementen uit je dossier, dient besloten dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet jou niet kan worden toegekend. Je bent er namelijk niet in geslaagd aannemelijk te maken dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst wordt jouw algemene geloofwaardigheid in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming aangetast doordat je reeds bij aanvang van de procedure de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden met betrekking tot je asielrelaas. Er dient namelijk te worden vastgesteld dat je initieel, bij je aanmelding en de registratie van je verzoek om internationale bescherming aangaf dat je vader problemen met de taliban kende omdat hij in een telecommunicatiebedrijf werkte maar bovenal omdat de taliban hem vroeg om een antenne aan jullie huis weg te halen omdat ze jullie beschuldigten informatie door te geven aan de overheid en dat je grootvader ook om die reden werd gedood (Fiche NBMV bij registratie van het verzoek om internationale bescherming d.d. 31 mei 2021 p. 4) terwijl je vervolgens verklaarde dat je vader problemen kreeg met de taliban omdat hij weigerde in te gaan op hun eis om informatie, die hij had omwille van zijn functie als post- en communicatieoverste in het districtshuis, met hen te delen waarna ze dreigbrieven stuurden met de eis te stoppen met zijn werk in het districtshuis alsook met de eis dat je grootvader zou stoppen met zijn werk als bewaker, waarna er een aanval was op de zendmast en je grootvader daarbij om het leven kwam, waarna de taliban jullie beschuldigten de overheid te hebben ingelicht alsook dat familieleden van een tijdens de aanval omgekomen talib jouw familie viseert (Vragenlijst CGVS d.d. 4 oktober 2021, vraag 3.5 en CGVS I, p. 17-18). Wanneer je met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, ontkende je louter hetgeen je eerder had meegedeeld en verwees je naar mogelijke vertaalfouten van de tolk (CGVS I, p. 30). Voorgaande betreft evenwel een pertinente tegenstrijdigheid. Immers is er een duidelijk verschil tussen enerzijds werken voor het districtshuis als post- en communicatieverantwoordelijke van wie de taliban eisten dat er informatie werd gedeeld en anderzijds werken voor een telecombedrijf van wie de taliban eisten dat een zendantenne wordt weggenomen omdat ze je vader beschuldigten informatie aan de overheid door te geven. Het valt niet in te zien dat je hierover geen eenduidige verklaringen zou afleggen. Het louter ontkennen van eerdere verklaringen is bovendien onvoldoende ter verantwoording omdat ze de tegenstrijdigheid niet verklaart. Net zo min valt in te zien dat een tolk dergelijke concrete zaken verkeerd zou vertalen. Van een verzoeker om internationale bescherming, ook indien deze op het moment dat zijn verzoek om internationale bescherming wordt geregistreerd slechts vijftien jaar oud, die meent te moeten vrezen voor zijn/haar veiligheid of leven in zijn/haar land van herkomst kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de autoriteiten in het land van toevlucht van wie hij de bescherming inroept, in casu de Belgische asielinstanties, spontaan, onmiddellijk en volledig inlicht over de

ware toedracht van de feiten. Voorgaande bevindingen zetten je algemene geloofwaardigheid en deze van je asielmotieven in het bijzonder dan ook reeds op de helling.

Verder moet er vastgesteld worden dat ook je kennis over de vervolgingsfeiten tekort schiet om geloof te kunnen hechten aan de interesse die de taliban zou hebben in jouw familie omdat je vader als hoofd van de telecomunicatiedienst in het district werkzaam was in 2020 alsook dat je grootvader werkzaam was als bewaker van een zendmast voor het Salaamnetwerk.

Je gaf namelijk aan dat hun Nemesis bij de taliban de genaamde moellah A. was, de belangrijkste talib in de regio (CGVS I, p. 20 & CGVS II, p. 5, p. 12, p. 13). Ook uit de brief van je moeder aan het districtshoofd, de brief van het districtshoofd aan het provinciehoofd d.d. 21/05/1399 (=11 augustus 2020) en de bevestigingsbrief van de tribale raad van het district Asmar, wordt moellah A. aangehaald in het kader van je beweerde problemen. Bijgevolg kan de rol van de talib moellah A. in je asielrelaas moeilijk overschat worden. Het mag dan ook ten zeerste verwonderen dat de informatie die je over deze moellah A. kon meedelen, uiterst beperkt is. Gevraagd wat je over hem wist, kwam je niet verder dan te vertellen dat hij een bekende persoon was die bedreigingen zond aan je vader en dat zijn mensen op de zendmast schoten waarbij je grootvader omkwam doch meer specifieke informatie over hem had je niet (CGVS I, p. 20-21, CGVS II, p. 13). Verder bevraagd over deze man, kon je nog meedelen dat hij afkomstig was van Danbar en dat hij en zijn familie in Pakistan woonden (CGVS I, p. 21), doch tot welke stam hij behoorde en of hij nog in leven was, wist je niet (CGVS I, p. 21). Voorts wist je evenmin wie de andere talibs waren die deel uitmaakten van de bende van moellah A. (CGVS II, p. 12) noch wist je of zij ook in Pakistan woonden (CGVS II, p. 13). Of zijn bende gekend was onder een bepaalde naam wist je ook niet (CGVS II, p. 13). Volgens jouw verklaringen nam moellah A. telefonisch contact op met je vader (CGVS II, p. 13) en vijf tot tien dagen later zond hij een eerste dreigbrief (CGVS II, p. 14), ongeveer twee maanden later stuurde hij een tweede dreigbrief (CGVS II, p. 14) en ongeveer anderhalve maand à twee maanden later kwam je grootvader d.d. 20/05/1399 (= 10 augustus 2020) om het leven (CGVS II, p. 14). Voorgaande houdt in dat A. ergens in het voorjaar van 2020 telefonisch contact heeft opgenomen met je vader. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat de belangrijke commandant M. die ook wel gekend was als A. van de Lashkar i Taibi groepering, die in Afghanistan onder de vlag van de taliban actief was, reeds in juni 2019 in het district Asmar om het leven kwam. Geconfronteerd met deze informatie, ontken je dat A. om het leven was gekomen (CGVS II, p. 14-15). Je toont echter op geen enkele manier aan dat de protagonist in je asielrelaas iemand anders zou zijn. Letterlijk gevraagd of het dan om een andere persoon gaat, laat je dit in het midden (CGVS II, p. 15). Andere personen met de naam A. kende je niet (CGVS II, p. 15). En hoewel je beweerde dat A. zelfs na de machtsovername in augustus 2021 nog aan je huis geweest is (CGVS II, p. 15), wist je niet wat zijn huidige functie is (CGVS II, p. 15). Op basis van voorgaande kan besloten worden dat je je asielrelaas baseert op een in de regio gekende talib genaamd A. doch dat uit informatie blijkt dat deze persoon reeds gedood werd in juni 2019 terwijl jij de start van jullie problemen met deze man ruim een jaar later situeert. Voorgaande vaststellingen ondergraven fundamenteel de geloofwaardigheid van je beweerde asielrelaas.

Voorgaande tast bovendien ook de geloofwaardigheid aan van de documenten die je ter staving van de beweerde problemen hebt voorgelegd, te weten de brief van je moeder, de brief van het districtshoofd en de brief van de raad van ouderen. Behalve hun gesolliciteerd karakter en het feit dat het allen kopieën zijn waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, hetgeen deze documenten hun objectieve waarde hoe dan ook ontnemt, blijkt dat deze documenten inhoudelijk niet in overeenstemming te brengen zijn met de beschikbare informatie over commandant A. Daar uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen al erg onzeker is, dat corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier), kunnen de door jou voorgelegde documenten bovenstaande beoordeling geenszins in een ander daglicht stellen, wel in tegendeel.

Ook de dreigbrieven van de taliban d.d. 25/10/1441 Islamitische kalender (=17 juni 2020) en d.d. 18/8/1441 (=12 april 2020) vermogen niet om voorgaande bevindingen alsnog in een ander daglicht te stellen. Zo geven de stempels op beide brieven van 18/8/1441 een identieke afdruk op een identieke plaats en bevat de hoofding identieke vegen. Dit wijst er zeer sterk op dat de afdruk van de stempel samen met de hoofding, gekopieerd werd en dat het stuk vervolgens met een pen werd ingevuld. Deze handelwijze verraadt dat het om vervalsingen gaat. Bovendien zijn al deze stukken louter kopieën die gemakkelijk het resultaat van knippen plakwerk kunnen zijn. De betrouwbaarheid van Afghaanse documenten is in het algemeen erg onzeker, terwijl kan worden aangestipt dat documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dergelijke dreigbrieven, om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen zijn dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke dreigbrieven bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. Bovendien blijkt uit de vertalingen van deze brieven niet dat ze door moellah A. noch in zijn opdracht zouden zijn uitgereikt en dit in tegenstelling tot je verklaringen (CGVS I, p. 20), wel in tegendeel. Zo blijkt dat de brieven zijn ondertekend door respectievelijk mauwlawi (Ab.K.) Ak. en mauwlawi Z.Z. (vertaling dreigbrieven). Wanneer je deze twee namen voor de

voeten geworpen kreeg, deden ze frappant genoeg zelfs geen belletje rinkelen (CGVS II, p. 13). Je kent hen niet en je vader heeft je over hen niet verteld (CGVS II, p. 13). Dit is weinig ernstig. Deze brieven maken immers een kernelement uit van je hele asielrelaas en je legt ze zelf voor ter staving van de feiten die aan de basis van je verzoek om internationale bescherming liggen. Gegeven dat je zeven jaar naar school geweest bent (CGVS I, p. 6), dat je op het moment van je tweede persoonlijk onderhoud bijna zeventien jaar oud was (CGVS, p. 6) en je deze brieven hebt gekregen van je vader (CGVS I, p. 13-14) met wie je nog in contact staat (CGVS I, p. 9) mag in alle redelijkheid worden verwacht dat je voldoende concrete informatie hebt over deze brieven, niet in het minst over degenen die ze hebben opgesteld. De vaststelling dat je hier in het geheel geen dienstige informatie over weet mee te delen, bevestigt eens te meer dat er geen geloof kan worden gehecht aan je voorgehouden asielrelaas.

De geloofwaardigheid van de beweerde problemen die je vader en grootvader kenden met de taliban wordt tenslotte nog verder tenietgedaan doordat je evenmin enig idee hebt wie de omgekomen talib of zijn familie is (CGVS I, p. 21) terwijl je je eigen vrees bij terugkeer rechtstreeks koppelt aan de wraak die zijn familie zou willen nemen (CGVS I, p. 18 & CGVS II, p. 5). Indien deze omgekomen talib daadwerkelijk een lid was van de groep rond A. en omkwam tijdens de aanval op de zendmast waarbij de overheid tussen beiden kwam, kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat je op de hoogte bent wie deze man is en uit welke familie hij afkomstig is. Het valt moeilijk in te zien dat dergelijke informatie niet gekend zou zijn bij je familie, de dorpsouderen of de voormalige overheidsfunctionarissen met wie je vader in contact stond (CGVS II, p. 16). Bovendien werd je meermaals gevraagd op welke manieren deze familie jouw familie probeerde te pakken te krijgen, doch in je antwoorden kwam niet verder dan vaagweg mee te delen dat 'hun mensen' 'overal' gingen vragen, dat het 'in die plaats' en 'dichtbij' was, dit in 'de plaats waar ze hun activiteiten en mensen hadden' hetgeen dan uiteindelijk het hele district Asmar blijkt te zijn (CGVS I, p. 21, 22). Pas wanneer je gevraagd werd of ze bijvoorbeeld ook bij je maternale oom in Osee navraag kwamen doen, antwoordde je bevestigend (CGVS I, p. 22), doch wanneer je vervolgens gevraagd werd waar je eigen familie op dat moment was, blijf je opnieuw danig op de vlakte en antwoordde je slechts dat ze nog steeds aan het zoeken zijn (CGVS I, p. 22). Concreet gevraagd wat er is gebeurd voor de val, geef je tot tweemaal aan de vraag niet te begrijpen (CGVS I, p. 22) waarna je nogmaals de door jezelf geschetste context werd voorgelegd en je werd gevraagd wat er gebeurd is tussen je eigen vertrek en de val van de regering, doch wederom beweerde je de vraag niet te begrijpen (CGVS I, p. 22) waarna je nogmaals werd verduidelijkt wat de context was en dat de vraag was wat er gebeurde tussen het moment van terugkeer van je familie en de val van de regering. Hierop gaf je aan dat niemand, ook de taliban niet, op de hoogte was dat je familie was teruggekeerd (CGVS I, p. 22). De vaststelling dat je in het geheel niet concreet kan antwoorden op de vragen waar en op welke manier je familie problemen kende met de familie van de omgekomen talib, doet eens te meer besluiten dat er geen geloof aan deze beweerde problemen en vrees kan worden gehecht.

Op basis van het geheel aan voorgaande bevindingen kan er geen enkel geloof gehecht worden aan de problemen die je vader en grootvader zouden gekend hebben met de taliban. Bijgevolg is je bewering dat de taliban de zendmast aanviel, daarbij je grootvader ombracht waarna de overheid de taliban aanviel en de taliban jullie ervan beschuldigde de overheid verwoest te hebben, niet meer dan een blote en ongeloofwaardige bewering.

Ten overvloede dient er nog opgemerkt te worden dat - in de mate dat je aanspraak zou willen maken op internationale bescherming omwille van de functie van je vader en je grootvader er in de eerste plaats op gewezen moet worden dat je geen stukken aanreikt om de functie van je grootvader aannemelijk te maken. De neergelegde foto's van een zendmast tonen immers niet aan dat je grootvader als bewaker werkte. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Jijzelf stelt dat je vader werkte als voor de post- en telecommunicatieoverste van jouw district en dat jouw grootvader werkte als bewaker van een zendmast (CGVS I, p. 17). Gezien er op basis van bovenstaande vaststellingen besloten moet worden dat de vervolgingsfeiten die jouw familie gekend zou hebben ongeloofwaardig zijn, gezien je geen andere aanwijzingen levert dat de taliban interesse in jou of jouw familieleden zou hebben of

gehad hebben omwille van de functie van je vader en je grootvader en gezien de weinig prominente functie die zij bekleedden kan er niet aangenomen worden dat jij of jouw gezinsleden louter omdat zij werkten voor de voormalige overheid, vervolgd zouden worden. Het is immers aan jou om aan te tonen dat je vervolging zou dienen te vrezen, hetgeen je aldus nalaat te doen.

Daarnaast verklaarde je dat de criminelen die eertijds door je oom werden gearresteerd en die na de machtsovername door de taliban werden vrijgelaten, wraak willen nemen op jou en je familie (CGVS I, p. 18 & CGVS II, p. 5). Er dient te worden vastgesteld dat hieruit evenmin een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden afgeleid.

Immers dient te worden vastgesteld dat je dit motief geheel onvermeld hebt gelaten tijdens je eerdere verklaringen op de DVZ (vragenlijst CGVS d.d. 4 oktober 2021, vraag 3.7). In deze dient te worden opgeworpen dat je omtrent je asielmotieven op de DVZ werd gehoord enkele maanden na de machtsovername. Indien je familie werkelijk te vrezen had en heeft omwille van het werk dat je oom eertijds deed, en zelfs indien deze problemen zich pas zouden gesteld hebben vanaf het moment dat de vorige regering in Afghanistan viel, dan nog valt niet in te zien dat je deze vrees in oktober 2021 bij de DVZ volstrekt onvermeld hebt gelaten. Van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest, en dat hij voor de diverse asieliinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt. Dit hebt je alvast nagelaten te doen. Voorgaande plaatst het nodige voorbehoud bij je beweerde vrees ten aanzien van deze criminelen.

Voor wat betreft de documenten ter staving van je ooms beweerde profiel dient te worden vastgesteld dat het wederom gaat het om kopieën gaat waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Waar uit de voorgelegde documenten, zijnde een kopie van zijn dienstvaart, een kopie van een document betreffende een opleiding van je oom, een kopie van een document betreffende het werk van je oom, een kopie van een document betreffende het werk van je oom van UN Office on drugs en Crime en een kopie van een foto waarop je oom in uniform te zien is (CGVS I, p. 14-16) eventueel alsnog zou kunnen worden afgeleid dat hij werkzaam was voor de drugsbrigade, dient echter te worden vastgesteld dat de informatie die over je oom werkzaamheden kon meedelen ontoereikend is. Je wist geen enkele bijkomende, concrete informatie te melden over deze documenten van je oom (CGVS I, p. 15). Ook gevraagd alles te vertellen over je ooms werkzaamheden, kom je niet verder dan mee te delen dat hij het hoofd was van het drugsbureau van het district Asmar (CGVS II, p. 9). In het licht van de beschikbare informatie dat corruptie wijdverbreid is in het verkrijgen van Afghaanse documenten, toon je hiermee geenszins het beweerde profiel van je oom aan.

Bovendien kan uit het beweerde werk van je oom bij de drugsbrigade hoe dan ook niet zonder meer een persoonlijke vrees voor jou worden afgeleid en uit het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Zoals reeds aangegeven zijn de problemen die je naaste familieleden kenden met de taliban ongeloofwaardig (supra). Daarnaast dient te worden opgeworpen dat je oom reeds enkele jaren overleden is aan een natuurlijke dood (CGVS I, p. 14 & CGVS II, p. 9) waardoor moeilijk in te zien is dat de taliban nog steeds naar hem op zoek zouden zijn. Bovendien maak je niet aannemelijk dat ze uit wraak jou en je familie viseren. Je beweerde dat de criminelen na de machtsovername naar je familie op zoek waren (CGVS II, p. 10) doch je slaagt er niet in dit enigszins te concretiseren. Hierover bevraagd gaf je immers aan dat je vader 'misschien' dit gehoord heeft (CGVS II, p. 10). Wie de smokkelaars of criminelen zijn die op zoek zijn naar je familie, wist je niet (CGVS II, p. 10) en of er collega's van je oom gelijkaardige problemen hebben gekend wist je evenmin (CGVS II, p. 10). Concreet gevraagd waarom ze naar jou je familie op zoek zijn aangezien je oom overleden is, haal je eerst algemeen aan dat mensen in Afghanistan gedood worden omwille van familieleden en vervolgens gevraagd waarom dit het geval is in jouw concrete situatie, haalde je aan dat ze

het geld wilden recupereren dat ze verloren door je oom (CGVS II, p. 10) hetgeen je van je vader weet, doch wie de criminelen zijn en over hoeveel geld het gaat, heeft je vader je klaarblijkelijk niet meegedeeld (CGVS II, p. 10) en je weet evenmin hoe je vader deze informatie over de criminelen en het feit dat ze een compensatie willen, heeft vernomen (CGVS II, p. 10). Aan wie ze naar jullie hebben rondgevraagd wist je ook niet (CGVS, p. 11). Indien er daadwerkelijk na de val van de Afghaanse overheid criminelen werden vrijgelaten die vervolgens uit wraak naar jou en je familie op zoek kwamen en komen, mag verwacht worden dat je concreet kan aangeven wie dat zijn, wat ze gedaan hebben en waarom ze jullie precies viseren. Doordat je op al deze punten hoogst oppervlakkig blijft, toon je niet aan dat je familie daadwerkelijk gevisieerd wordt omwille van je overleden oom.

Het geheel van voorgaande doet tot slot ook de nodige vragen rijzen over de omstandigheden waarin jij en je familie Afghanistan hebben verlaten. Immers aangezien je beweerde dat je eigen vluchtaanleiding alsook deze van je familieleden, die op heden in Iran zouden verblijven, het rechtstreekse gevolg zijn van het feit dat enerzijds de familieleden van de omgekomen talib en anderzijds de vrijgekomen criminelen naar jullie op zoek zijn (CGVS II, p. 6) terwijl je er niet in bent geslaagd deze problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken, doet besluiten dat er ernstig getwijfeld kan worden of je familieleden daadwerkelijk in Iran verblijven. Bovendien weet je niet hoe ze het land zijn kunnen ontvluchten terwijl ze ondergedoken leefden noch hebben je familieleden je hierover iets verteld (CGVS II, p. 7). In het licht dat de taliban het hele land controleert, zal het een hoogst hachelijke onderneming geweest zijn om het land te verlaten en naar Iran te reizen. Dat je in het geheel geen idee hebt hoe ze dit hebben aangepakt, valt dan ook niet in te zien. Waar ze in Iran precies verblijven weet je overigens evenmin (CGVS II, p. 6) hetgeen mogelijks nog frapperanter is. Immers gezien je contact hebt met je vader, zou op zijn minst verwacht kunnen worden dat de man je op de hoogte zou hebben gebracht waar ze zich in Iran bevinden. Tot slot werd je gevraagd om een bewijs over te maken dat aantoont dat je familieleden op heden in Iran verblijven (CGVS II, p. 7) doch tot op heden en nadat je hiertoe ruim te tijd gegeven werd, heb je geen enkel dergelijk begin van bewijs voorgelegd. Ook dit valt niet in te zien. Immers aangezien je af en toe met familieleden in contact bent via WhatsApp (CGVS II, p. 6), mag verwacht worden dat je ondertussen een bewijs in de vorm van een recente foto zoals je werd voorgesteld (CGVS II, p. 7), zou hebben overgemaakt. De vaststelling dat je dergelijk begin van bewijs niet hebt voorgelegd, doet eens te meer twifelen aan je bewering dat je familieleden in Iran zouden verblijven.

Het geheel aan bovenstaande bevindingen maken dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielmotieven Afghanistan te hebben verlaten wegens een conflict met de taliban en aldus bij terugkeer een vrees voor vervolging te hebben. De door u ingeroepen feiten worden niet aannemelijk bevonden en kunnen aldus geen basis vormen voor de toekenning van het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar

anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war'

waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan

een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat je louter door jouw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van jouw leven of jouw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De

publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat je bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij je niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor

vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal je geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat je, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor jouw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat je een specifiek profiel hebt dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat je in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Je dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf je echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelde je dat je er zeven jaar naar school bent geweest (CGVS I, p. 6), dat minstens je maternale ooms (CGVS I, p. 9 & CGVS II, p. 7) en hoogstwaarschijnlijk ook je gezinsleden nog in Afghanistan verblijven (supra), dat je in contact staat met je familieleden (supra), dat je soennitisch moslim bent (CGVS I, p. 6) en dat je ook in België Afghaanse vrienden hebt (CGVS II, p. 4). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je jezelf deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Je bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich baseerde bij de beoordeling van je verzoek om internationale bescherming is aan het administratief dossier toegevoegd.

De overige documenten die je voorlegde ter staving van jouw asielrelaas en die nog niet werden besproken, zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen.

De kopieën van je eigen taskara, de taskara van je vader, van je schooldocument en van je vaccinatiekaart kunnen hoogstens een aanwijzing vormen voor je nationaliteit, identiteit en herkomst dewelke vooralsnog niet worden betwist. De documenten ter staving van je vaders werk zijnde een kaart van het ministerie van financiën van je vader, een kaart van het ministerie van communicatie van je vader, de bankkaart van de Kabulbank van je vader, een overheidsdocument betreffende het werk van je vader en drie certificaten van het werk van je vader, zijn allen kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien tonen deze documenten geenszins aan dat je vader problemen kende met de taliban.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een beoordelingsfout en een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen alsook een beoordelingsfout:

- Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, § 3 en 4, van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag;
- Artikel 3 van het EVRM;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en benadrukt dat de werkzaamheden van zijn vader niet worden betwist.

Aangaande zijn tegenstrijdige verklaringen die volgen uit het interview ter registratie van de niet-begeleide minderjarige vreemdeling, stelt verzoeker dat hij consistent was over de asielprocedure heen dat de taliban zijn familie beschuldigde van informatie door te spelen naar de overheid. Verzoeker heeft het inderdaad bij zijn eerste registratie over een antenne. Deze antenne was wel degelijk belangrijk in zijn asielrelaas, hoewel de opdracht om deze weg te halen, niet strookt met wat verzoeker later verklaarde.

Zo verklaarde verzoeker over het werk van zijn grootvader, dat hij een bewaker was dichtbij hun huis in de toren van Salaam. Verzoeker verklaarde over de mast dat het naast hun huis was gelegen. Verzoeker wenst hierover te verduidelijken dat de zendmast op hun grond stond. Dit kan verklaren waarom bij zijn eerste registratie “een antenne aan ons huis” genoteerd werd.

Er is inderdaad een tegenstrijdigheid over het weghalen van de desbetreffende antenne, maar de elementen die verzoeker bij zijn eerste registratie aanhaalt stroken met zijn latere verklaringen, waardoor het weghalen van de antenne een jammerlijke vertalingsfout kan geweest zijn. Het gaat er om dat de taliban vroeg aan verzoekers grootvader om zijn werk als bewaker “bij de antenne” te staken. In ieder geval is de sanctie die de commissaris-generaal verbindt aan deze jammerlijke zin niet proportioneel. Verzoeker meent ook zelf dat hij dit niet gezegd heeft en dit een fout betreft.

Daarnaast was verzoeker op het moment dat de NBMV-fiche opgesteld werd slechts 14 jaar oud. Hij had nog geen voogd en advocaat toegewezen gekregen en had zonet een traumatische vlucht meegemaakt daar hij

gescheiden raakte van de rest van zijn familie. Daarnaast krijgen verzoekers tijdens hun eerste registratie niet veel tijd om hun vluchtmotieven uiteen te zetten. De context van de eerste registratie dient hierbij in acht genomen te worden. Verzoeker verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad.

Er wordt teveel gewicht aan deze tegenstrijdigheid gehecht, gelet op het voorgaande.

Daarnaast meent de bestreden beslissing dat ook zijn kennis over de vervolgingsfeiten tekort schiet om geloof te hechten aan de interesse die de taliban zou hebben in zijn familie omdat zijn vader als hoofd van de telecommunicatiedienst in het district werkzaam was in 2020 alsook dat zijn grootvader werkzaam was als bewaker van een zendmast voor het Salaamnetwerk. Nochtans kon verzoeker wel heel wat informatie geven over het incident dat heeft plaatsgevonden aan de zendmast.

Verder meent de bestreden beslissing dat de informatie die verzoeker over moellah A. weet, uiterst beperkt is. Het is niet onlogisch dat verzoeker niet veel weet over moellah A. nu hij niet veel met hem in contact kwam. Verzoeker was ten tijde van de dreigementen en het incident waarbij zijn grootvader overleed ook nog zeer jong namelijk, 13 à 14 jaar.

De bestreden beslissing toont vervolgens geenszins aan dat de landeninformatie die zij aanhaalt gaat over dezelfde persoon, genaamd A. , waarover verzoeker het heeft. Volgens verzoeker, heeft zijn moeder informatie dat moellah A. nog steeds leeft aan de andere kant van de rivier van Kunar.

Daarnaast dient erop gewezen te worden dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud meermaals aangeeft dat hij de exacte datum van gebeurtenissen niet kent.

Overigens was verzoeker ten tijde dat de gebeurtenissen plaatsvonden nog zeer jong namelijk 13 jaar, waardoor het normaal is dat verzoeker deze zaken niet kan situeren in de tijd en hier bijgevolg dus ook inschattingfouten kunnen gemaakt zijn.

Aangaande het incident met de taliban en zijn vader, meent verzoeker dat hij wel degelijk voldoende informatie kon geven. Verzoeker zijn verklaringen hierover dienen samengenomen te worden met de foto's van de zendmast die hij reeds neerlegde.

Hoewel de vervolgingsfeiten betwist worden door de bestreden beslissing, kan er toch aangenomen worden dat verzoeker zijn vader voor de voormalige overheid heeft gewerkt, waardoor zijn profiel *an sich* al gevisieerd wordt. Deze aanname wordt des te sterker wanneer het werk van zijn oom ook in aanmerking wordt genomen. Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie.

Daarnaast dient ook het profiel van verzoekers oom in aanmerking genomen te worden. Zo zou verzoeker verklaard hebben dat criminelen die eertijds door zijn oom werden gearresteerd en na de machtsovername zouden vrijgelaten zijn, wraak zouden willen nemen op verzoeker en zijn familie. Verzoeker was ongeveer 12 jaar oud toen zijn oom stierf, waardoor hij omtrent deze feiten weinig informatie kon geven.

Wat het standpunt van de bestreden beslissing betreft inzake de oom van verzoeker en de informatie rondom de vervolging van ex-overheidspersoneel, benadrukt verzoeker dat zijn oom geen kinderen had, waardoor zijn gezin gevisieerd werd. Het profiel van verzoekers vader en grootvader dient ook samengenomen te worden met het profiel van zijn oom die voor de drugsbrigade werkte, waardoor er des te meer kan worden aangenomen dat verzoeker en zijn familie als voorstanders van de voormalige Afghaanse overheid, met een sterk anti-taliban sentiment, beschouwd kunnen worden.

Aangaande de omstandigheden waarin verzoeker Afghanistan verliet, wenst verzoeker toe te voegen dat op de dag van het interview zijn familie zich effectief in Iran bevond. Op vraag van de commissaris-generaal maakte verzoeker zijn gezin foto's voor bekende gebouwen, hierop werden ze opgepakt en gerepatrieerd naar Afghanistan. Verzoeker voegt hiervan foto's toe (stuk 4). Het gaat om foto's genomen op de grens van Iran. Op één van de foto's staat de familie voor een bord in Zaranj. Op de andere foto staan ze voor IOM. Zaranj is ongeveer 1200 km verwijderd van Kunar (waar zijn gezin van afkomstig is). Daarnaast is Zaranj ook 1100 km verwijderd van Jalalabad (waar verzoeker over verklaarde dat zijn familie daar ondergedoken leefde). Het wijst er alleszins op dat verzoeker de waarheid spreekt over de repatriëring die heeft plaatsgevonden van Iran naar Afghanistan. Het is hoogstens onwaarschijnlijk dat verzoeker zijn familie zo ver zou afzakken naar Zaranj om een foto te nemen om het relaas van verzoeker te ondersteunen.

Daarnaast wenst verzoeker te verduidelijken dat hij van voogd veranderd is omdat hij niet tevreden was over zijn voogd.

Verzoeker meent dat de commissaris-generaal zijn beoordelingsbevoegdheid aangaande zijn verklaringen op een al te subjectieve wijze uitgeoefend heeft. In tegenstelling tot wat de bestreden beslissing stelt, werd

onvoldoende rekening gehouden met de jonge leeftijd van verzoeker, zowel op het moment van de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vertrek en zijn effectieve vertrek als op het moment waarop hij de verklaringen aflegde. Daarnaast werd bij de beoordeling ten gronde nagelaten de elementen uit verzoekers vluchtrelaas die onbetwist zijn, het gepaste gewicht toe te kennen en werd ervoor gekozen de elementen waarover onduidelijkheid bleef bestaan eenzijdig een negatieve interpretatie te geven.

Voorts meent verzoeker dat zijn verblijf en integratie hem tot doelwit van de taliban kan maken. Verzoeker verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud over de sport die hij beoefent in het opvangcentrum en over zijn school. Het verzoekschrift betoogt *in concreto* als volgt:

“Uit deze verklaringen blijkt aldus dat verzoeker de taal leert en spreekt, naar school gaat, zich daar voor inzet, zich duidelijk openstelt voor de Belgische samenleving.

Alleen al uit deze verklaringen blijkt dat verzoeker zich duidelijk heeft aangepast aan de Belgische samenleving en de hier van toepassing zijnde gedragsregels.

Verwerende partij had, conform de hierboven uiteengezette principes, in feite verder kunnen peilen naar de houding van verzoeker ten opzichte van essentiële thema's zoals gelijkheid tussen man en vrouw, seksuele oriëntatie, vrijheid van religie, vrijheid van meningsuiting, enz. om nog meer inzicht te krijgen in welke mate verzoeker bepaalde overtuigingen uit of gelooft die aanleiding kunnen geven tot vervolging.

Wars van de intussen vaste rechtspraak van Uw Raad beoordeelt verwerende partij deze elementen dus louter als zijnde een beknutting of inperking van bepaalde rechten, die volgens haar niet tot onmenselijke behandeling kan leiden in deze context. Het lijkt zich met een dergelijke houding totaal ignorant op te stellen voor de vaststelling dat het, zoals hierboven samengevat, in tegendeel gaat over een perceptie die op basis van dit soort elementen gecreëerd en vervolgens toegeschreven kan worden, op basis waarvan een persoon, zoals verzoeker in casu, dan een reëel risico op vervolging loopt. Verwerende partij negeert hiermee niet alleen de rechtspraak van Uw Raad, maar ook de door haar zelf geciteerde pertinente objectieve landeninformatie waaruit ontegensprekelijk blijkt dat dit geen hypothetische vrees is, maar een concrete vrees die steun vindt in deze informatie (zie bv. EUAA, Afghanistan targeting of individuals, augustus 2022, p. 50-55).

Verzoeker wenst aan dit verzoekschrift zijn bewijs van inschrijving in het DASPA-onderwijs toe te voegen. (stuk 5) Daarnaast voegt hij een attest van regelmatige aanwezigheid uitgaande van Institut Saint-Roch toe. (stuk 6)

Tot slot betwist verwerende partij niet dat verzoeker in mei 2021 op 14-jarige leeftijd in België is aangekomen en dat er over zijn minderjarigheid nooit twijfel werd geuit en hij dus gedurende de hele procedure als minderjarige behandeld is geweest. Ook vandaag is verzoeker nog steeds amper 17 jaar oud en dus nog steeds minderjarig.

Het is bovendien ook niet betwist dat verzoeker inmiddels langer dan drie jaar uit Afghanistan weg is en sindsdien grotendeels in Europese landen verbleven heeft, waaronder het grootste deel in België uiteraard.

Gelet op het geheel aan verklaringen, wordt voldoende aangetoond dat verzoeker voldoende geïntegreerd, blootgesteld en ondergedompeld geweest is in de Belgische samenleving en eraan deelneemt op een manier waarop redelijkerwijze aangenomen kan worden dat zijn denkbeeld ernaar gevormd is en zijn waarden en normen heeft aangepast aan de Belgische maatschappij. Hierdoor is het onmogelijk te verwachten dat hij zou moeten doen alsof hij niet met dergelijke waarden en normen in contact is gekomen, ook al zou hij alle mogelijke inspanningen leveren om ‘het spel te spelen’.

Ten overvloede moet nog opgemerkt worden dat de rurale afkomst van verzoeker uit plattelandsgebied, gelegen in de provincie Kunar, niet betwist wordt en dat in een rurale omgeving traditionele waarden, normen en tradities nog een grotere rol spelen, waardoor verzoekers mogelijkheid ‘to play the game’ nog beperkter is omwille van zijn langdurig verblijf buiten Afghanistan.

Niet enkel de Taliban dient gevreesd te worden, ook de ISKP - een salafistisch-jihadistische groepering - heeft afkeur voor alles wat ‘westers’ is (RvV 285 748). Het is in casu niet betwist dat verzoekers familie afkomstig is uit de rurale omgeving in de provincie Kunar. Uit de EUAA Country Guidance d.d. januari 2023 blijkt dat ISKP aanwezig is in de regio:

“Activity of the ISKP has traditionally been concentrated in Kabul and in the country’s eastern provinces, notably Kunar and Nangarhar where the group continued to have a strong foothold, especially in rural areas. In November 2021, the UN Special Representative for Afghanistan remarked that ISKP appeared to have a

presence in nearly all provinces. The bulk of ISKP fighters has been reported to be present in rural Kunar, Nangarhar and possibly Nuristan provinces. In the period from 1 January to 21 May 2022, there were documented attacks by the group in 11 provinces (compared to 6 provinces over the same period in 2021). As of June 2022, new areas of ISKP activity included parts of northern and western Afghanistan (e.g. Kunduz, Balkh, Farah, and Herat), as well as southern and south-eastern provinces like Kandahar, Paktya, and Parwan. (...)” (p. 13)

Gelet op de uitgebreide en gedetailleerde informatie vóór het huidige regime en de beperkt beschikbare informatie over het huidige, extreem conservatief-religieuze bewind sinds de machtsovername en samengenomen met de specificiteit van de situatie in de regio van verzoeker waar ISKP ook aanwezig is, kan dus redelijkerwijs besloten worden dat er na een toekomstgerichte beoordeling, actueel nog steeds een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in hoofde van verzoeker kan aangenomen worden.

Op basis van deze concrete en persoonlijke omstandigheden, die cumulatief beoordeeld moeten worden, kan er redelijkerwijs aangenomen worden dat van verzoeker niet verwacht kan worden dat hij zich in geval van terugkeer naar Afghanistan opnieuw aan de huidige regels en sociale voorschriften van de de facto-overheid kan aanpassen, dat de kans reëel is dat hij zich, bij een terugkeer naar zijn

regio en dorp van herkomst, niet aan de negatieve aandacht van de leden en aanhangers van de Taliban zal kunnen onttrekken en dat hij om deze redenen zal opvallen en in de aandacht zal komen te staan.

Gelet op al deze elementen en risicobepalende omstandigheden, die cumulatief en in relatie met elkaar beoordeeld moeten worden, moet er dan ook worden besloten dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke en/of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep in geval van terugkeer naar Afghanistan, in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.”

Verzoeker licht het risico op gepercipieerde verwestering verder op uitgebreide theoretische wijze toe.

Tot slot, wat de actuele veiligheidssituatie betreft, behoudt verzoeker zich het recht voor om dit middel, in de loop van de procedure en uiterlijk tot aan het sluiten van de debatten, verder uit te werken, inclusief de persoonlijke en individuele elementen en dat gelet op en omwille van de uiterst volatiele veiligheidssituatie en het gebrek aan concrete en betrouwbare, actuele en nauwkeurige informatie.

3.1.2. Inventaris der stukken ter ondersteuning van het verzoekschrift:

“ 3. The Office of the United Nations High Commissioner for Refugees Statement on Membership of Particular Social Group and the Best Interests of the Child in Asylum Procedures Issued in the context of the preliminary ruling reference to the Court of Justice of the European Union in the case of K., L. v. Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (C-646/21);

4. Foto's familie Grens;

5. inschrijvingsbewijs DASPA;

6. attest regelmatige aanwezigheid SAINT-ROCH;

7. e-mail verandering voogd.”

3.1.3. In een aanvullende nota van 10 december 2024 legt verzoeker stukken neer ter staving van diens verwestering alsook landeninformatie met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Tevens legt verzoeker een stuk neer ter staving van diens asielrelaas.

Aangaande zijn asielrelaas en verwestering stelt verzoeker het volgende:

“1) Asielrelaas

Verzoeker wenst een nieuw document toe te voegen met betrekking tot zijn vluchtrelaas. Het betreft een attest van een overeenkomst besloten door de ouders van het dorp in een jirga, om de situatie van zijn familie te beslechten. (stuk 1) In het document wordt de situatie van het gezin uiteengezet en wordt, naar Afghaanse traditie, een overeenkomst gesloten om de vrede in de gemeenschap te herstellen.

Hierbij dient vastgesteld te worden dat de vader van verzoeker geëxcuseerd wordt, maar dat verzoeker geen gratie wordt verleend. Waar de Taliban het gezin beschuldigen van het inlichten van de overheid bij de aanval op de zendmast, wordt dit geheel op de afwezige verzoeker geschoven. Uit het document blijkt dat als verzoeker voet op Afghaanse grond zet, dat het aan de Moellah is om te beslissen over zijn lot en dat het zijn vader niet toegelaten is om contact te hebben met zijn zoon, die zich vandaag ‘op ongelovig land’ (lees: het Westen) bevindt. (stuk 1)

2) Integratie

Verzoeker is op 14 jarige leeftijd in België toegekomen, in mei 2021. Hij verblijft bijgevolg al drie jaar en een half in België en heeft er reeds een deel van zijn tienerjaren doorgebracht. Hij isv andaag net meerderjarig geworden.

Zijn jonge leeftijd en langdurig verblijf hebben ervoor gezorgd dat verzoeker zich integreerde in de Belgische maatschappij.

- Inschrijvingsbewijzen DASPA (2022 - 2023) en regulier onderwijs elektriciteit (2023 - 2024) (stuk 2)

Verzoeker heeft het DASPA onderwijs afgerond en gaat actueel naar het CEFA onderwijs, waar hij de richting elektriciteit volgt.

- Gelegenheidsformulier tuinbouw (stuk 3);
- Arbeidsovereenkomst student horeca (stuk 4);

Verzoeker is daarnaast ook actief op de arbeidsmarkt. Hij heeft deze zomer in de tuinbouw gewerkt en in een restaurant.

- Getuigenis L.P. (leerkracht Frans);
- Getuigenis van een vriendin M.A.;
- Getuigenis van voormalig voogd D.D.;
- Getuigenis van B.J., buurtbewoner en voormalig medewerker van de medische dienst van het centrum;
- Getuigenis A.R., sociaal assistent;
- Getuigenis V., sociaal assistent;

(stukken 5 en 6)

De verschillende getuigenissen tonen, ten eerste, het sociale netwerk van verzoeker en het feit dat hij een diepgaand contact heeft met andere burgers

Dit zorgt er bijgevolg, ten tweede, voor dat verzoeker in nauw contact komt met de Belgische waarden en normen.

Zo kan bijvoorbeeld gewezen worden naar de getuigenis van M., een vriendin van verzoeker, met wie hij vroeger op school zat in Bertrix (toen hij nog in het centrum van Herbeumont woonachtig was). Zij getuigt over hun nauwe band, zijn goede kennis van het frans en zijn openstelling voor de Belgische cultuur. (stuk 5, p. 2)

Ook zijn voormalige voogd, leerkracht Frans en zijn sociaal assistenten getuigen over de aangename omgang, zijn inzet en integratie van verzoeker. (stukken 5 en 6)

- Foto's in België (stukken 7 en 8)

Zijn goede integratie en aanpassing aan de Belgische cultuur en gewoonten valt ook af te leiden uit de foto's die hij wenst toe te voegen. Op deze foto's is verzoeker, onder andere, te zien op de kerstmarkt samen met Belgische vrienden die hij tijdens het uitgaan heeft leren kennen. Het feit dat verzoeker naar een kerstmarkt, hetgeen gelinkt is aan zowel het christendom als aan de Belgische cultuur, gaat, vormt een bewijs van zijn aanpassing, maar ook van een bepaalde afstand van zijn eigen religie of een openstelling voor andere religies.

Uit de foto's blijkt bovendien dat verzoeker deelneemt aan verschillende activiteiten en omringd wordt door zowel meisjes als jongens met verschillende culturele achtergronden.

- Attest van psychologische opvolging (stuk 9).

Uit het attest valt af te leiden dat verzoeker psychologische begeleiding kreeg gedurende meerdere consultaties eind 2023, begin 2024."

Inventaris der stukken ter ondersteuning van de aanvullende nota:

"- Document jirga + vertaling (stuk 1);

- Documenten schoolgang (stuk 2);
- Document werk tuinbouw (stuk 3);
- Arbeidsovereenkomst (stuk 4);
- Getuigenissen (stuk 5);
- ID kaarten met betrekking tot de getuigenissen (stuk 6);
- Foto's in België (school + kerstmarkt) (stuk 7);
- Foto's in België (stuk 8);
- Psychologisch attest (stuk 9)".

3.1.4. In een aanvullende nota van 11 december 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis:

- het EUAA-rapport "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments" van 4 november 2022;
- het EASO-rapport "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- het EUAA-rapport "Country Guidance : Afghanistan" van mei 2024;
- het EUAA-rapport "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- de COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban" van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport "COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport "Afghanistan – Country Focus" van november 2024.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

3.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vervolging daar hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn asielrelaas (i), verzoekers verklaringen over de actor van vervolging gebrekkig waren en niet overeenstemden met door de bestreden beslissing aangehaalde landeninformatie (ii), verzoekers verklaringen inzake de door hem neergelegde dreigbrieven niet kunnen overtuigen (iii) en verzoeker een gebrekkige kennis vertoonde inzake de omgekomen taliban en zijn familie (iv). Verder kan er uit de loutere werkzaamheden van verzoekers vader en grootvader niet worden besloten dat verzoeker een risico zou lopen, hetgeen ook geldt ten aanzien van diens oom (v). Bovendien acht de bestreden beslissing de omstandigheden rondom verzoekers vlucht uit Afghanistan niet aannemelijk (vi).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanhalen van vergoelijkningen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Zo merkt de bestreden beslissing vooreerst terecht op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde:

"Vooreerst wordt jouw algemene geloofwaardigheid in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming aangetast doordat je reeds bij aanvang van de procedure de Belgische autoriteiten trachtte te misleiden met betrekking tot je asielrelaas. Er dient namelijk te worden vastgesteld dat je initieel, bij je aanmelding en de registratie van je verzoek om internationale bescherming aangaf dat je vader problemen met de taliban kende omdat hij in een telecommunicatiebedrijf werkte maar bovenal omdat de taliban hem vroeg om een antenne aan jullie huis weg te halen omdat ze jullie beschuldigten informatie door te geven aan de overheid en dat je grootvader ook om die reden werd gedood (Fiche NBMV bij registratie van het verzoek om internationale bescherming d.d. 31 mei 2021 p. 4) terwijl je vervolgens verklaarde dat je vader problemen kreeg met de taliban omdat hij weigerde in te gaan op hun eis om informatie, die hij had omwille van zijn functie als posten communicatieoverste in het districtshuis, met hen te delen waarna ze dreigbrieven stuurden met de eis te stoppen met zijn werk in het districtshuis alsook met de eis dat je grootvader zou

stoppen met zijn werk als bewaker, waarna er een aanval was op de zendmast en je grootvader daarbij om het leven kwam, waarna de taliban jullie beschuldigden de overheid te hebben ingelicht alsook dat familieleden van een tijdens de aanval omgekomen talib jouw familie viseert (Vragenlijst CGVS d.d. 4 oktober 2021, vraag 3.5 en CGVS I, p. 17-18). Wanneer je met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, ontkende je louter hetgeen je eerder had meegedeeld en verwees je naar mogelijke vertaalfouten van de tolk (CGVS I, p. 30). Voorgaande betreft evenwel een pertinente tegenstrijdigheid. Immers is er een duidelijk verschil tussen enerzijds werken voor het districtshuis als post- en communicatieverantwoordelijke van wie de taliban eisten dat er informatie werd gedeeld en anderzijds werken voor een telecombedrijf van wie de taliban eisten dat een zendantenne wordt weggenomen omdat ze je vader beschuldigden informatie aan de overheid door te geven. Het valt niet in te zien dat je hierover geen eenduidige verklaringen zou afleggen. Het louter ontkennen van eerdere verklaringen is bovendien onvoldoende ter verantwoording omdat ze de tegenstrijdigheid niet verklaart. Net zo min valt in te zien dat een tolk dergelijke concrete zaken verkeerd zou vertalen. Van een verzoeker om internationale bescherming, ook indien deze op het moment dat zijn verzoek om internationale bescherming wordt geregistreerd slechts vijftien jaar oud, die meent te moeten vrezen voor zijn/haar veiligheid of leven in zijn/haar land van herkomst kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de autoriteiten in het land van toevlucht van wie hij de bescherming inroept, in casu de Belgische asielinstanties, spontaan, onmiddellijk en volledig inlicht over de ware toedracht van de feiten. Voorgaande bevindingen zetten je algemene geloofwaardigheid en deze van je asielmotieven in het bijzonder dan ook reeds op de helling.”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift kritiek uit op het gebruik van de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling ingevuld door het bureau MINTEH, dient erop gewezen dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de in deze fiche opgenomen verklaringen van verzoeker onjuist zouden zijn weergegeven. Indien verzoeker wenst aan te tonen dat de vermeldingen in deze fiche niet overeenstemmen met zijn werkelijke verklaringen, dient hij dit *in concreto* aan te tonen. Verzoeker slaagt er evenwel niet in dergelijke concrete en pertinente gegevens aan te voeren, doch herhaalt enkel dat er mogelijks sprake was van een vertaalfout. Het loutere feit dat bij het invullen van de fiche niet dezelfde omkadering geldt als tijdens de interviews in de verdere procedure, is op zich niet van die aard om aan te tonen dat de weergave van verzoekers verklaringen in deze fiche onjuist zouden zijn. Het gaat immers om eenvoudige vragen die worden gesteld en simpele vaststellingen die een weerslag vinden op slechts enkele pagina's. Het gaat ook over zaken waarvan een veertienjarige jongen het antwoord probleemloos moet kunnen geven. Verzoeker brengt ook geen andere onregelmatigheden in de fiche aan die het gebruik ervan zou kunnen compromitteren. Verzoeker brengt aldus geen concrete en pertinente elementen aan die ertoe zouden nopen om deze fiche buiten de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming te houden. Verzoeker kan dan ook niet gevolgd worden dat hij geen tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn persoonlijke vervolgingsfeiten bij het invullen van de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling. Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad doet hieraan geen afbreuk, bij gebrek aan precedentenwerking.

Vervolgens overweegt de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over zijn actor van vervolging niet overtuigen:

“Je gaf namelijk aan dat hun Nemesis bij de taliban de genaamde moellah A. was, de belangrijkste talib in de regio (CGVS I, p. 20 & CGVS II, p. 5, p. 12, p. 13). Ook uit de brief van je moeder aan het districtshoofd, de brief van het districtshoofd aan het provinciehoofd d.d. 21/05/1399 (=11 augustus 2020) en de bevestigingsbrief van de tribale raad van het district Asmar, wordt moellah A. aangehaald in het kader van je beweerde problemen. Bijgevolg kan de rol van de talib moellah A. in je asielrelaas moeilijk overschat worden. Het mag dan ook ten zeerste verwonderen dat de informatie die je over deze moellah A. kon meedelen, uiterst beperkt is. Gevraagd wat je over hem wist, kwam je niet verder dan te vertellen dat hij een bekende persoon was die bedreigingen zond aan je vader en dat zijn mensen op de zendmast schoten waarbij je grootvader omkwam doch meer specifieke informatie over hem had je niet (CGVS I, p. 20-21, CGVS II, p. 13). Verder bevraagd over deze man, kon je nog meedelen dat hij afkomstig was van Danbar en dat hij en zijn familie in Pakistan woonden (CGVS I, p. 21), doch tot welke stam hij behoorde en of hij nog in leven was, wist je niet (CGVS I, p. 21). Voorts wist je evenmin wie de andere talibs waren die deel uitmaakten van de bende van moellah A. (CGVS II, p. 12) noch wist je of zij ook in Pakistan woonden (CGVS II, p. 13). Of zijn bende gekend was onder een bepaalde naam wist je ook niet (CGVS II, p. 13). Volgens jouw verklaringen nam moellah A. telefonisch contact op met je vader (CGVS II, p. 13) en vijf tot tien dagen later zond hij een eerste dreigbrief (CGVS II, p. 14), ongeveer twee maanden later stuurde hij een tweede dreigbrief (CGVS II, p. 14) en ongeveer anderhalve maand à twee maanden later kwam je grootvader d.d. 20/05/1399 (= 10 augustus 2020) om het leven (CGVS II, p. 14). Voorgaande houdt in dat A. ergens in het voorjaar van 2020 telefonisch contact heeft opgenomen met je vader. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat de belangrijke commandant M. die ook wel gekend was als A. van de Lashkar i Taibi groepering, die in Afghanistan onder de vlag van de taliban actief was, reeds in juni 2019 in het district Asmar om het leven kwam. Geconfronteerd met deze informatie, ontken je dat A. om het leven was gekomen (CGVS II, p. 14-15). Je toont echter op geen enkele manier aan dat de protagonist in je asielrelaas iemand anders zou zijn. Letterlijk gevraagd of het

dan om een andere persoon gaat, laat je dit in het midden (CGVS II, p. 15). Andere personen met de naam A. kende je niet (CGVS II, p. 15). En hoewel je beweerde dat A. zelfs na de machtsovername in augustus 2021 nog aan je huis geweest is (CGVS II, p. 15), wist je niet wat zijn huidige functie is (CGVS II, p. 15). Op basis van voorgaande kan besloten worden dat je je asielrelaas baseert op een in de regio gekende talib genaamd A. doch dat uit informatie blijkt dat deze persoon reeds gedood werd in juni 2019 terwijl jij de start van jullie problemen met deze man ruim een jaar later situeert. Voorgaande vaststellingen ondergraven fundamenteel de geloofwaardigheid van je beweerde asielrelaas.

Voorgaande tast bovendien ook de geloofwaardigheid aan van de documenten die je ter staving van de beweerde problemen hebt voorgelegd, te weten de brief van je moeder, de brief van het districtshoofd en de brief van de raad van ouderen. Behalve hun gesolliciteerd karakter en het feit dat het allen kopieën zijn waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan, hetgeen deze documenten hun objectieve waarde hoe dan ook ontnemt, blijkt dat deze documenten inhoudelijk niet in overeenstemming te brengen zijn met de beschikbare informatie over commandant A. Daar uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten in het algemeen al erg onzeker is, dat corruptie wijd verbreid is bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier), kunnen de door jou voorgelegde documenten bovenstaande beoordeling geenszins in een ander daglicht stellen, wel in tegendeel.”

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het vanzelfsprekend is dat hij niet veel informatie over deze persoon had daar hij ten tijde van deze gebeurtenissen 13 à 14 jaar oud was. Echter stond verzoeker op het moment van de persoonlijk onderhoud nog steeds in contact met zijn familie, waaronder zijn vader (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 9; Notities persoonlijk onderhoud II, stuk 4, p. 7). Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich ten volste informeert over elementen die centraal staan in zijn asielrelaas, temeer deze van groot belang zijn voor zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoekers leeftijd ten tijde van deze gebeurtenissen kan dan ook niet worden aangevoerd als verschoningsgrond.

Nog meent verzoeker dat geenszins vaststaat dat de persoon naar waar wordt verwezen in de landeninformatie dezelfde is als diegene die verzoekers familie vervolgde. Echter gelet op het feit dat het een talibancommandant van hetzelfde district betreft met eenzelfde naam, kan er redelijkerwijze worden aangenomen dat het dezelfde persoon betreft.

Het betoog dat verzoeker de exacte data van gebeurtenissen niet weet, kan niet verklaren dat verzoeker zich op zulke ernstige wijze zou vergissen omtrent de gebeurtenissen met A., die volgens de landeninformatie al geruime tijd was overleden. Bovendien poneert verzoeker in zijn verzoekschrift dat A. nog steeds leeft, doch blijft in gebreke hieromtrent enig bewijs te leveren.

Vervolgens oordeelt de bestreden beslissing op pertinente wijze dat verzoekers verklaringen omtrent de door hem neergelegde dreigbrieven en omtrent de omgekomen talibanstrijder gebrekkig zijn:

“Ook de dreigbrieven van de taliban d.d. 25/10/1441 Islamitische kalender (=17 juni 2020) en d.d. 18/8/1441 (=12 april 2020) vermogen niet om voorgaande bevindingen alsnog in een ander daglicht te stellen. Zo geven de stempels op beide brieven van 18/8/1441 een identieke afdruk op een identieke plaats en bevat de hoofding identieke vegen. Dit wijst er zeer sterk op dat de afdruk van de stempel samen met de hoofding, gekopieerd werd en dat het stuk vervolgens met een pen werd ingevuld. Deze handelwijze verraadt dat het om vervalsingen gaat. Bovendien zijn al deze stukken louter kopieën die gemakkelijk het resultaat van knip- en plakwerk kunnen zijn. De betrouwbaarheid van Afghaanse documenten is in het algemeen erg onzeker, terwijl kan worden aangestipt dat documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dergelijke dreigbrieven, om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen zijn dan ‘officiële’ stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke dreigbrieven bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. Bovendien blijkt uit de vertalingen van deze brieven niet dat ze door moellah A., noch in zijn opdracht zouden zijn uitgereikt en dit in tegenstelling tot je verklaringen (CGVS I, p. 20), wel in tegendeel. Zo blijkt dat de brieven zijn ondertekend door respectievelijk mauwlawi (Ab.K.) Ak. en mauwlawi Z.Z. (vertaling dreigbrieven). Wanneer je deze twee namen voor de voeten geworpen kreeg, deden ze frappant genoeg zelfs geen belletje rinkelen (CGVS II, p. 13). Je kent hen niet en je vader heeft je over hen niet verteld (CGVS II, p. 13). Dit is weinig ernstig. Deze brieven maken immers een kernelement uit van je hele asielrelaas en je legt ze zelf voor ter staving van de feiten die aan de basis van je verzoek om internationale bescherming liggen. Gegeven dat je zeven jaar naar school geweest bent (CGVS I, p. 6), dat je op het moment van je tweede persoonlijk onderhoud bijna zeventien jaar oud was (CGVS, p. 6) en je deze brieven hebt gekregen van je vader (CGVS I, p. 13-14) met wie je nog in contact staat (CGVS I, p. 9) mag in alle redelijkheid worden verwacht dat je voldoende concrete informatie hebt over deze brieven, niet in het minst over degenen die ze hebben opgesteld. De vaststelling dat je hier in het

geheel geen dienstige informatie over weet mee te delen, bevestigt eens te meer dat er geen geloof kan worden gehecht aan je voorgehouden asielrelaas.

De geloofwaardigheid van de beweerde problemen die je vader en grootvader kenden met de taliban wordt tenslotte nog verder tenietgedaan doordat je evenmin enig idee hebt wie de omgekomen talib of zijn familie is (CGVS I, p. 21) terwijl je je eigen vrees bij terugkeer rechtstreeks koppelt aan de wraak die zijn familie zou willen nemen (CGVS I, p. 18 & CGVS II, p. 5). Indien deze omgekomen talib daadwerkelijk een lid was van de groep rond A. en omkwam tijdens de aanval op de zendmast waarbij de overheid tussen beiden kwam, kan in alle redelijkheid worden aangenomen dat je op de hoogte bent wie deze man is en uit welke familie hij afkomstig is. Het valt moeilijk in te zien dat dergelijke informatie niet gekend zou zijn bij je familie, de dorpsouderen of de voormalige overheidsfunctionarissen met wie je vader in contact stond (CGVS II, p. 16). Bovendien werd je meermaals gevraagd op welke manieren deze familie jouw familie probeerde te pakken te krijgen, doch in je antwoorden kwam niet verder dan vaagweg mee te delen dat 'hun mensen' 'overal' gingen vragen, dat het 'in die plaats' en 'dichtbij' was, dit in 'de plaats waar ze hun activiteiten en mensen hadden' hetgeen dan uiteindelijk het hele district Asmar blijkt te zijn (CGVS I, p. 21, 22). Pas wanneer je gevraagd werd of ze bijvoorbeeld ook bij je maternale oom in Osee navraag kwamen doen, antwoordde je bevestigend (CGVS I, p. 22), doch wanneer je vervolgens gevraagd werd waar je eigen familie op dat moment was, blijf je opnieuw danig op de vlakte en antwoordde je slechts dat ze nog steeds aan het zoeken zijn (CGVS I, p. 22). Concreet gevraagd wat er is gebeurd voor de val, geef je tot tweemaal aan de vraag niet te begrijpen (CGVS I, p. 22) waarna je nogmaals de door jezelf geschetste context werd voorgelegd en je werd gevraagd wat er gebeurd is tussen je eigen vertrek en de val van de regering, doch wederom beweerde je de vraag niet te begrijpen (CGVS I, p. 22) waarna je nogmaals werd verduidelijkt wat de context was en dat de vraag was wat er gebeurde tussen het moment van terugkeer van je familie en de val van de regering. Hierop gaf je aan dat niemand, ook de taliban niet, op de hoogte was dat je familie was teruggekeerd (CGVS I, p. 22). De vaststelling dat je in het geheel niet concreet kan antwoorden op de vragen waar en op welke manier je familie problemen kende met de familie van de omgekomen talib, doet eens te meer besluiten dat er geen geloof aan deze beweerde problemen en vrees kan worden gehecht."

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift nogmaals naar zijn jonge leeftijd ten tijde van deze gebeurtenissen. De Raad verwijst hierbij naar de hoger gedane vaststellingen inzake het contact van verzoeker met zijn familie.

Waar verzoeker verder van oordeel is dat hij wel degelijk voldoende, coherente verklaringen heeft afgelegd, merkt de Raad op dat het louter tegenspreken van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing geen dienstig verweer uitmaakt. Hiermee doet hij geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing, omtrent deze verklaringen gedane, pertinente en correcte vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing aan de hand van concrete argumenten en elementen te weerleggen of in een ander daglicht te stellen, waarbij hij echter geheel in gebreke blijft.

De foto's van de zendmast doen evenmin afbreuk aan het gegeven dat verzoekers verklaringen niet geloofwaardig zijn.

Wat het jirga-attest betreft dat in aanvullende nota wordt aangevoerd, overweegt de Raad vooreerst dat dat het een beeldopname van povere kwaliteit is waarvan de inhoud en de vorm gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. Verder dient te worden verwezen naar de vaststellingen van de bestreden beslissing inzake de bewijswaarde van Afghaanse documenten, waardoor er weinig belang kan worden gehecht aan het onderhavig document. Bovendien dient te worden opgemerkt dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is dit *in casu* niet het geval.

Aangaande het profiel van verzoekers vader en grootvader overweegt de bestreden beslissing terecht het volgende:

"Ten overvloede dient er nog opgemerkt te worden dat - in de mate dat je aanspraak zou willen maken op internationale bescherming omwille van de functie van je vader en je grootvader er in de eerste plaats op gewezen moet worden dat je geen stukken aanreikt om de functie van je grootvader aannemelijk te maken. De neergelegde foto's van een zendmast tonen immers niet aan dat je grootvader als bewaker werkte. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023

<https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) dat er in het algemeen geen sprake is van een situatie waarin alle medewerkers van de voormalige overheid te maken krijgen met vervolging. De meeste mannelijke medewerkers van de voormalige overheid hebben hun functie opnieuw opgenomen in de huidige administratie. Bepaalde groepen, zoals ex-leden van het ANSF, medewerkers van het juridische apparaat etc., kunnen in sterkere mate te maken krijgen met vervolging. Vervolging van andere ex-overheidsmedewerkers hangt onder meer af van de specifieke rol of functie die iemand bekleedde, de dienst waarvoor hij werkte, persoonlijke vijandschappen, de zichtbaarheid van de functie. Jijzelf stelt dat je vader werkte als voor de post- en telecommunicatieoverste van jouw district en dat jouw grootvader werkte als bewaker van een zendmast (CGVS I, p. 17). Gezien er op basis van bovenstaande vaststellingen besloten moet worden dat de vervolgingsfeiten die jouw familie gekend zou hebben ongeloofwaardig zijn, gezien je geen andere aanwijzingen levert dat de taliban interesse in jou of jouw familieleden zou hebben of gehad hebben omwille van de functie van je vader en je grootvader en gezien de weinig prominente functie die zij bekleedden kan er niet aangenomen worden dat jij of jouw gezinsleden louter omdat zij werkten voor de voormalige overheid, vervolgd zouden worden. Het is immers aan jou om aan te tonen dat je vervolging zou dienen te vrezen, hetgeen je aldus nalaat te doen.”

De landeninformatie die verzoeker aanvoert, die overigens in eenzelfde lijn ligt als diegene waarop de bestreden beslissing zich baseert, vermag geen afbreuk doen aan de beoordeling van de bestreden beslissing wat het risico van voormalig overheidspersoneel betreft, temeer daar de specifieke functies van verzoekers vader en grootvader in rekening werden genomen.

Verder merkt de bestreden beslissing terecht op dat er geen gegrond risico kan worden vastgesteld volgende uit de werkzaamheden van verzoekers oom:

“Daarnaast verklaarde je dat de criminelen die eertijds door je oom werden gearresteerd en die na de machtsovername door de taliban werden vrijgelaten, wraak willen nemen op jou en je familie (CGVS I, p. 18 & CGVS II, p. 5). Er dient te worden vastgesteld dat hieruit evenmin een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming kan worden afgeleid.

Immers dient te worden vastgesteld dat je dit motief geheel onvermeld hebt gelaten tijdens je eerdere verklaringen op de DVZ (vragenlijst CGVS d.d. 4 oktober 2021, vraag 3.7). In deze dient te worden opgeworpen dat je omtrent je asielmotieven op de DVZ werd gehoord enkele maanden na de machtsovername. Indien je familie werkelijk te vrezen had en heeft omwille van het werk dat je oom eertijds deed, en zelfs indien deze problemen zich pas zouden gesteld hebben vanaf het moment dat de vorige regering in Afghanistan viel, dan nog valt niet in te zien dat je deze vrees in oktober 2021 bij de DVZ volstrekt onvermeld hebt gelaten. Van een persoon die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij van bij de aanvang van de asielprocedure alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker die elementen die de directe aanleiding van zijn vlucht uit zijn land van herkomst zouden zijn geweest, en dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt. Dit hebt je alvast nagelaten te doen. Voorgaande plaatst het nodige voorbehoud bij je beweerde vrees ten aanzien van deze criminelen.

Voor wat betreft de documenten ter staving van je ooms beweerde profiel dient te worden vastgesteld dat het wederom gaat het om kopieën gaat waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Waar uit de voorgelegde documenten, zijnde een kopie van zijn dienstkaart, een kopie van een document betreffende een opleiding van je oom, een kopie van een document betreffende het werk van je oom, een kopie van een document betreffende het werk van je oom van UN Office on drugs en Crime en een kopie van een foto waarop je oom in uniform te zien is (CGVS I, p. 14-16) eventueel alsnog zou kunnen worden afgeleid dat hij werkzaam was voor de drugsbrigade, dient echter te worden vastgesteld dat de informatie die over je oom werkzaamheden kon meedelen ontoereikend is. Je wist geen enkele bijkomende, concrete informatie te melden over deze documenten van je oom (CGVS I, p. 15). Ook gevraagd alles te vertellen over je ooms werkzaamheden, kom je niet verder dan mee te delen dat hij het hoofd was van het drugsbureau van het district Asmar (CGVS II, p. 9). In het licht van de beschikbare informatie dat corruptie wijdverbreid is in het verkrijgen van Afghaanse documenten, toon je hiermee geenszins het beweerde profiel van je oom aan.

Bovendien kan uit het beweerde werk van je oom bij de drugsbrigade hoe dan ook niet zonder meer een persoonlijke vrees voor jou worden afgeleid en uit het loutere feit dat je een familielid bent van een vroeger lid van het ANSF is onvoldoende om een nood aan bescherming in jouw hoofde aannemelijk te maken. Uit de beschikbare informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022

https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Wat jouw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. Zoals reeds aangegeven zijn de problemen die je naaste familieleden kenden met de taliban ongeloofwaardig (supra). Daarnaast dient te worden opgeworpen dat je oom reeds enkele jaren overleden is aan een natuurlijke dood (CGVS I, p. 14 & CGVS II, p. 9) waardoor moeilijk in te zien is dat de taliban nog steeds naar hem op zoek zouden zijn. Bovendien maak je niet aannemelijk dat ze uit wraak jou en je familie viseren. Je beweerde dat de criminelen na de machtsovername naar je familie op zoek waren (CGVS II, p. 10) doch je slaagt er niet in dit enigszins te concretiseren. Hierover bevraagd gaf je immers aan dat je vader 'misschien' dit gehoord heeft (CGVS II, p. 10). Wie de smokkelaars of criminelen zijn die op zoek zijn naar je familie, wist je niet (CGVS II, p. 10) en of er collega's van je oom gelijkaardige problemen hebben gekend wist je evenmin (CGVS II, p. 10). Concreet gevraagd waarom ze naar jou je familie op zoek zijn aangezien je oom overleden is, haal je eerst algemeen aan dat mensen in Afghanistan gedood worden omwille van familieleden en vervolgens gevraagd waarom dit het geval is in jouw concrete situatie, haalde je aan dat ze het geld wilden recupereren dat ze verloren door je oom (CGVS II, p. 10) hetgeen je van je vader weet, doch wie de criminelen zijn en over hoeveel geld het gaat, heeft je vader je klaarblijkelijk niet meegedeeld (CGVS II, p. 10) en je weet evenmin hoe je vader deze informatie over de criminelen en het feit dat ze een compensatie willen, heeft vernomen (CGVS II, p. 10). Aan wie ze naar jullie hebben rondgevraagd wist je ook niet (CGVS, p. 11). Indien er daadwerkelijk na de val van de Afghaanse overheid criminelen werden vrijgelaten die vervolgens uit wraak naar jou en je familie op zoek kwamen en komen, mag verwacht worden dat je concreet kan aangeven wie dat zijn, wat ze gedaan hebben en waarom ze jullie precies viseren. Doordat je op al deze punten hoogst oppervlakkig blijft, toon je niet aan dat je familie daadwerkelijk gevisceerd wordt omwille van je overleden oom."

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift opnieuw naar zijn jonge leeftijd ten tijde van de problematiek van zijn oom. De Raad herhaalt hierbij dat verzoeker op het moment van het persoonlijk onderhoud nog steeds in contact stond met zijn familie, waaronder zijn vader. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker zich ten volste informeert over elementen die centraal staan in zijn asielrelaas, temeer deze van groot belang zijn voor zijn verzoek om internationale bescherming. Bovendien verklaart diens jonge leeftijd geenszins waarom verzoeker hierover initieel geen gewag maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het betoog dat de profielen van verzoekers vader, grootvader en oom cumulatief zouden leiden tot vervolging door de taliban is louter speculatief, daar er geen enkel concreet element voorligt dat tot een zulke conclusie leidt. Eenzelfde redenering kan worden gevolgd waar verzoeker stelt dat zijn oom geen kinderen had en ze aldus zijn bredere familie viseerden. Er zijn hiertoe geen aanwijzingen.

Tot slot overweegt de bestreden beslissing het volgende omtrent de familie van verzoeker:

"Het geheel van voorgaande doet tot slot ook de nodige vragen rijzen over de omstandigheden waarin jij en je familie Afghanistan hebben verlaten. Immers aangezien je beweerde dat je eigen vluchtaanleiding alsook deze van je familieleden, die op heden in Iran zouden verblijven, het rechtstreekse gevolg zijn van het feit dat enerzijds de familieleden van de omgekomen talib en anderzijds de vrijgekomen criminelen naar jullie op zoek zijn (CGVS II, p. 6) terwijl je er niet in bent geslaagd deze problemen geloofwaardig en aannemelijk te maken, doet besluiten dat er ernstig getwijfeld kan worden of je familieleden daadwerkelijk in Iran verblijven. Bovendien weet je niet hoe ze het land zijn kunnen ontvluchten terwijl ze ondergedoken leefden noch hebben je familieleden je hierover iets verteld (CGVS II, p. 7). In het licht dat de taliban het hele land controleert, zal het een hoogst hachelijke onderneming geweest zijn om het land te verlaten en naar Iran te reizen. Dat je in het geheel geen idee hebt hoe ze dit hebben aangepakt, valt dan ook niet in te zien. Waar ze in Iran precies verblijven weet je overigens evenmin (CGVS II, p. 6) hetgeen mogelijks nog frappanter is. Immers gezien je contact hebt met je vader, zou op zijn minst verwacht kunnen worden dat de man je op de hoogte zou hebben gebracht waar ze zich in Iran bevinden. Tot slot werd je gevraagd om een bewijs over te maken dat aantoonde dat je familieleden op heden in Iran verblijven (CGVS II, p. 7) doch tot op heden en nadat je hiertoe ruim te tijd gegeven werd, heb je geen enkel dergelijk begin van bewijs voorgelegd. Ook dit valt niet in te zien. Immers aangezien je af en toe met familieleden in contact bent via WhatsApp (CGVS II, p. 6), mag verwacht worden dat je ondertussen een bewijs in de vorm van een recente foto zoals je werd voorgesteld (CGVS II, p. 7), zou hebben overgemaakt. De vaststelling dat je dergelijk begin van bewijs niet hebt voorgelegd, doet eens te meer twijfelen aan je bewering dat je familieleden in Iran zouden verblijven."

In zijn verzoekschrift voegt verzoeker foto's van zijn familie bij de grens van Iran. Verzoeker maakt hiermee echter niet aannemelijk dat zijn familie daadwerkelijk in Iran verbleef. Bovendien doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de bestreden beslissing waar deze op pertinente wijze vaststelt dat verzoeker uiterst gebrekkige verklaringen aflegde omtrent zijn familie en hun reis en verblijf in Iran.

Waar verzoeker op algemene wijze kritiek uit op de bestreden beslissing en stelt dat er een te subjectieve beoordeling werd gemaakt, toont hij met zijn algemene kritiek in het verzoekschrift niet aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden, noch dat er sprake is van enige vooringenomenheid in zijn hoofde. Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing kan verder evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. De Raad benadrukt dat de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig zijn en geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

De motivering aangaande de overige documenten die verzoeker tijdens de administratieve fase van het beroep heeft voorgelegd blijft bij gebrek aan dienstig verweer gehandhaafd:

“De kopieën van je eigen taskara, de taskara van je vader, van je schooldocument en van je vaccinatiekaart kunnen hoogstens een aanwijzing vormen voor je nationaliteit, identiteit en herkomst dewelke vooralsnog niet worden betwist. De documenten ter staving van je vaders werk zijnde een kaart van het ministerie van financiën van je vader, een kaart van het ministerie van communicatie van je vader, de bankkaart van de Kabulbank van je vader, een overheidsdocument betreffende het werk van je vader en drie certificaten van het werk van je vader, zijn allen kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien tonen deze documenten geenszins aan dat je vader problemen kende met de taliban.”

Waar verzoeker verder nog verwijst naar eventuele problemen die terugkeerders naar Afghanistan kunnen ervaren, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*” januari 2022, p. 25 e.v.).

De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat “*zina* betreft” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding

gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media.

Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken.

De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “verwesterd” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Het EUAA-rapport “Country Focus Afghanistan” van november 2024 bevat slechts gelijklopende informatie met bovenstaande vaststellingen.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA Country guidance: Afghanistan, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

Omtrent verzoekers verwestering stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot veertienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelde je dat je er zeven jaar naar school bent geweest (CGVS I, p. 6), dat minstens je maternale ooms (CGVS I, p. 9 & CGVS II, p. 7) en hoogstwaarschijnlijk ook je gezinsleden nog in Afghanistan verblijven (supra), dat je in contact staat met je familieleden (supra), dat je soennitisch moslim bent (CGVS I, p. 6) en dat je ook in België Afghaanse vrienden hebt (CGVS II, p. 4). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je jezelf deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.”

In zijn aanvullende nota wijst verzoeker op zijn scholing, lang verblijf in België en het sociale netwerk dat hij hier heeft uitgebouwd.

De Raad merkt op dat hoewel verzoeker enige tijd onafgebroken in België heeft verbleven, en dit sedert hij net geen 15 jaar oud was, dit element op zich niet doet besluiten tot een verwestering in hoofde van verzoeker die een terugkeer naar Afghanistan onmogelijk maakt. Er dienen concrete elementen voor te liggen waaruit een doorgedreven verwestering blijkt. In deze verwijst verzoeker naar het gegeven dat hij het DASPA-onderwijs volgde en legt hiertoe enkele getuigenissen neer. Uit de door verzoeker neergelegde documenten blijkt dat, hoewel verzoeker niet altijd kwam opdagen, een zekere inzet en positieve attitude vertoonde (aanvullende nota, stukken 2 tot 6). Deze inzet niettegenstaande, doet dit element geenszins besluiten dat er in hoofde van verzoeker een zulke internalisering van waarden en normen heeft plaatsgevonden die doet besluiten dat een terugkeer naar Afghanistan niet mogelijk zou zijn. Het feit dat verzoeker wil werken leidt evenmin tot een zulke conclusie. Wat diens uitgebouwde sociale netwerk in België maakt de Raad uit de door verzoeker neergelegde getuigenissen en foto's op dat verzoeker effectief een divers netwerk heeft uitgebouwd. Dit draagt bij tot de vaststelling dat verzoeker zich in de Belgische samenleving op actieve wijze integreert, maar volstaat niet om tot verwestering te besluiten. Dat het bezoek aan een kerstmarkt een afstand van diens eigen religie zou inhouden, is een verregaande stelling die niet

wordt bijgetreden door de Raad. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker tijdens het eerste persoonlijke onderhoud moslim te zijn (notities persoonlijk onderhoud I, stuk 4, p. 6).

De Raad neemt nog akte van het feit dat er in Kunar sprake is van conservatieve bewegingen, doch merkt hierbij op dat verzoeker onafgebroken in Kunar verbleef alvorens Afghanistan te ontvluchten. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeker reeds in belangrijke mate was gevormd naar de geldende normen en waarden in zijn regio, temeer hij reeds 14 jaar oud was bij zijn vertrek.

Het geheel van de door verzoeker aangereikte elementen en de vaststellingen van de bestreden beslissing, leiden tot de conclusie dat er geenszins sprake is van een verwestering in hoofde van verzoeker die een terugkeer naar Afghanistan zou belemmeren.

Met zijn betoog over zijn leven in België tijdens de procedure die al meer dan drie jaar in beslag nam, over een bewezen engagement op vlak van school, werk en het leren van het Frans stuurt verzoeker in wezen aan op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden (cfr. HvJ 18 december 2014, nr. C-542/13, punt 46), maar dit element valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire

omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. VAN CAMP